

SZENTHÁROMSÁG VASÁRNAP

1-5 oldal

Olv.: Péld 8,22-31 – Róm 5,1-5 – Jn 16,12-15

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL***Szentmise bevezetése***

Kedves Testvérek! Minden egyes szentmisét a Szentháromság titkának a megjelenítésével kezdjük, hiszen az Atya szeretetét kívánja a miséző pap az egybegyűlteknél, a Fiú megváltó jóságát és a Szentlélek egyesítő erejét. Ez a vasárnap Isten titkát állítja elénk, az Atyát, aki teremt, mert szeret, a Fiút, aki megvált élete árán bennünket, mert szeret és a Szentlélek, ha az Isten lelke lakik bennünk, akkor egymásért és egymással közösségben éljük az életünket. Ezen a mai vasárnapon ezzel a titokkal szembesülünk.

Szentbeszéd

Kedves Testvérek! Ezen az ideai húsvéti és pünkösti ünnepkörben különösen az foglalkoztatott, hogy mi lesz a világgal és mi lesz az emberrel. Mert minden okunk megvan arra, hogy aggódjunk a világgal, amelyben élünk és aggódjunk az emberi életért, a magunk életéért meg egymás életéért. Mi lesz a világgal, ha az igazság helyett a hazugság uralja el a mindennapokat, ha az igazságot a hazugság fogságába zárják? Mi lesz az emberrel, ha az életet a halál fogságába zárják? Egyikre a válasz: istentelen lesz a világ, a másikra a válasz: mi nem élünk igazából, hanem a halál kultúráját szolgáljuk. Éppen elég jel utal rá, hogy ez valóban, fájdalom, de így is van. Istennek viszont van erre válasza. Ezt így fogalmaztam meg az ideai pünkösti üzenetben – erről már szoltam itt a Testvéreknek – elfogadjuk-e a szeretet hatalmát? Mert mind a világ számára, mind az ember számára ezen dől el a kérdés.

Ez a mai vasárnap, Szentháromság vasárnapja, a világnak meg az embernek minden kérdésére megadja a választ. Mert a válasz mindezekre a gondokra, bajokra maga az Isten. A világ meg tud-e békélni az Istennel? Mi emberek pedig beengedjük-e az életünkbe az Istent? Nyilvánvaló, ha valahol erről lehet beszélni, hát akkor hol, ha nem egy templomban. Majd azért a szentmise végén egy-két más jellegű utalást is szeretnék megosztani Önökkel. Ugye ünnepeltük Karácsonyt: Isten értünk emberré lett; ünnepeltük Húsvétot: Isten vállalta a mi emberi életünket, értünk szenvedett és meghalt, odaadta az életét értünk, hogyha már a szava nem volt elég, ha már a különböző áldozatok, amiket az emberért tett Jézus Krisztus, nem elég, hát akkor már semmije se maradt más, mint csak az élete, hát akkor azt is odaadja. Aztán ünnepeltük Pünkösdöt, éppen az elmúlt vasárnapon, amikor azon gondolkodtunk el, hogy akkor élünk mi emberhez méltó életet, amely életnek értéke lesz a világban is, még ha nem is értékeli mindenki, ha az Isten életét éljük. Mi az isten válasza? Ezek az ünnepek megadják a választ.

De most Szentháromság vasárnapján mintegy általános választ fogalmazok meg az Egyház liturgiáját követve. A világnak és az embernek üdvösségére a válasz az isteni szeretet. Nincs más válasz. Egyébként ha az ember összes problémáját nézzük és a világ összes problémáját nézzük, nincs más válasz, mint a szeretet, amit istentől tanulunk. Reggeltől estig arról beszélnek nekünk, hogy a szomszédunkban háború van, mi lesz a vége mindennek? Hát szétverik mondjuk Ukrajnát. Aztán lehet, hogy ott se áll meg a háború, de már az egész világ nyögi ennek a szeretetlenségnek, ennek a háborúskodásnak a következményeit. Mi magyarok

próbálunk ebből kimaradni, próbáljuk az isteni választ megadni és támad bennünket az egész világ színe. Úgy titokban drukkolnak nekünk magyaroknak, hátha kikaparjuk a gesztenyét másoknak is. Valójában a háborúskodásra nincs más válasz, mint a szeretet. De van-e annyi ebből a szeretetből, hogy meg tudjuk állítani mindezt?

Testvérek, rendkívül fontos kérdés az üdvösség mint fogalom. Az egyetlen megoldás a világ számára és az emberiség számára, nincs más. A üdvösség fogalom magyarul azt jelenti – mert ha ezt így kimondom senki se érti, még a templomba járók sem: mi az, mit amit értünk alatta? – az üdvösség az ember megmenekülésének a története. Mégpedig olyan helyzetből menteni ki az embert, amely helyzetben az élete van veszélyben.

Testvérek, állandó jelleggel az életünk van veszélyben. Ha nem így lenne, akkor nem lett volna Karácsony, akkor nem lett volna Húsvét, akkor nem lett volna Pünkösd, akkor ma nem ünnepelnénk így itt Isten titkát. Isten az Atya, a Fiú, a Szentlélek, hallottuk. Ki ez az Isten? Szent Ágoston filozofált ezen, és nagyon érdekes, a világ is olyan szívesen filozofál ezen, ki is ez az Isten. A Szentírás nem filozofál, a Szentírás megmondja, hogy mit tesz az Isten. Mert a mi emberi életünkben is agyalunk egyfolytában ahelyett, hogy cselekednénk. Mit tesz az Isten? Isten üdvözít, vagyis megment. Az Isten kiment bennünket a bajból, az Isten megvált, közösséget vállal velünk, egységet teremt és minden áldozatot vállal ezért az egységért.

És ugyanakkor ha mindezt valaki felfogja, akkor istenes életet él a mindennapjaiban. Nem egy olyan dolog ez, ami érthetetlen. Csak mi szívesen beszélünk erről vagy szívesen emlegetünk dolgokat, de nem cselekszünk. Tehát az Atya szeret, ez a neve, hogy szeretted, aki értünk van. A szeretet ezt jelenti, hogy a másikért vagyok. És akinek azt mondja az Isten, hogy szeretlek, azt jelenti, hogy érted vagyok. Az Isten a szeretet, úgy szerette Isten a világot, hogy egyszerűen Fiát adta oda és ő vállalta a mi emberi sorsunkat, szeretett bennünket. Az, hogy Emmánuel, azt jelenti, hogy velünk az Isten. Az Isten szeretete azt jelenti, hogy velünk van, sorsközösséget vállal, közösséget vállal, egységben van velünk, szövetségben velünk. És ez azt jelenti, hogy ennek ára van. Akivel egységben vagyok, egységre jutok, összetartozom, ezt meg kell mutatni. És mivel tudjuk megmutatni? Az áldozatkészségünkkel, hogy akivel ilyen kapcsolatunk lett, azért áldozatot hozok. Ez a megváltás szeretete.

És aki tudja azt, hogy őt szeretik, annak az élete megmenekül. Mert az igazi problémánk az, hogy szeretetlenül élünk, igazából nem szeret bennünket másik ember. Vagy csak ki akar használni, vagy csak fel akar használni, vagy csak becsap bennünket. Mert egyedül nem tudunk élni. A szeretet azt jelenti, hogy érted vagyok, az életednek adok értelmet azzal, hogy szeretlek. És ebből összetartozás lesz, egység, egymással összetartozunk, egymásért vagyunk. És akkor ez azt jelenti, hogy egymásért áldozatot hozunk, a legnagyobb áldozatot is, az életünket adjuk oda neki. Jobban szeretjük őt magunknál. Ez az életáldozat. Jézus meghalt értünk, jobban szeretet bennünket, mint mi egymást.

Testvérek, ez az üdvösség. Isten szeretete a válasz a mi problémáinkra, a mi menekülésünkre, a megmenekülésünkre, hogy valóban ne a halál uralkodjon, ne az igazságtalanságot emlegessük állandóan. Az igazságtalanság azt jelenti, hogy nem megtapasztalható a szeretet egymás iránt. A halál azt jelenti, hogy magunknak élünk és nem egymásért. Ez a halál kultúrája. II. János Pál pápának a nagy-nagy kifejezése vagy talán Ratzingeré volt, már most nem tudom pontosan, mindegy is – nagy igazság! Tehát, Testvérek, az Isten a válasz. Ezt üzeni: szeretlek. Mindenkit, aki itt van, szeretnek. És akit szeretnek, az megmenekült. Hát nem arra vágyik mindenki, hogy szeressék? Hát itt van a válasz. Nem az a válasz hogy összetartozzunk, összefogunk és ebben az egységben erősek legyünk, nem magányosak, és ezért minden áldozatot meghozzunk? Hát ez a megváltó szeretet, kedves jó Testvérek. Ma ezt

ünnepeljük, ez Szentháromság vasárnapjának az üzenete. A kérdés az, hogy belátjuk-e azt, hogy mindegyikünk üdvösségre szorul, megváltása, megmentésre.

És akkor most próbáljunk tisztázni dolgokat. A XX. századnak a gyalázatos meghirdetett gondolata volt, a nyugati materialista világ fogalmazta ezt így meg, nem mi, de nem vagyunk jobbak mi sem azért, mert nem itt fogalmazódott meg, gyakorlatban ugyanaz történt és történik itt is: Isten igen, Egyház nem. Micsoda hazugság! Ha megkérdezné az ember azt, hogy mi az, hogy Isten igen, az Istenre igent mond az ember? Hát ha igent mond az ember, akkor mi már hallottuk a következményét. De erről szó sincs, mert a következménye a közösségben jelenik meg, mert az, hogy valakiért vagyok, valakivel összetartozunk, és ez áldozatban jelenik meg a világban, ez az Egyház! Az Isten országa köztetek van. Akkor, amikor azt mondták, Isten igen, Egyház nem, ezzel csak az fejezték ki, hogy az Istenről azt gondolom, amit akarok. Az Egyház meg a Krisztus titokzatos teste, az Isten élete a világban általunk. És akkor él az Isten általunk ebben a világban, ha mi egymásért vagyunk. Hát az Egyháznak ez a küldetése, a pogányok ezt nem értik. Az Isten él a világunkban általunk akkor, amikor egymással összetartozunk, egymással vagyunk. És ennek az összetartozásnak az ereje akkora, hogy legyőzhetetlen, és ez minden áldozatot megér.

Tehát egy nagy hazugság volt, amikor ezt bedobták a hitetlenek. A pogány világ tanít bennünket és vezet félre. Hát ez folytatódik. Most tetszenek tudni, hogy folytatódik? Úgy, hogy mit mondunk mi, akik a keresztyénységet a központi válaszként értelmezzük: Isten, haza, család. A világnak ma ez a három nem kell. Se az Isten, se a haza, se a család.

Ezt kell tisztázni magunknak Szentháromság vasárnapján, hogy mi elfogadjuk-e azt az isteni példát, hogy Ő értünk van. Vagyis egymásért vagyunk-e? Valóban belátjuk-e azt, hogy egymást szeretni kell? Különbben idegenek vagyunk egymásnak. Elfogadjuk-e, hogy egymásért élünk, összetartozunk, közösségben vagyunk, egységben és ez minden áldozatot megér? Akkor, amikor azt mondjuk, hogy Isten, akkor ez ezt jelenti. Ez nem kell a pogány világnak. Hát egész Nyugat-Európa meg a liberális világ pontosan ezt a felfogást támadja, ami az életet jelenti. Isten ezt jelenti, Isten nélkül ez nem létezhet. Mindenki szeretetre vágyik, mindenki arra vágyik, hogy a másikkal összetartozzon, hogy a másikkal igazi közössége lépjen. És miért nem működik a szívünk mélyén? Mert ehhez kell az isteni példa. Isten nélkül nem működik. Ezért a hittagadók, istentagadók pontosan működésképtelenné avatják a világot.

Haza. Mi ezt különösen érezzük, mit jelent a haza. Hiszen Trianonban megváltoztatták a határainkat és aztán kénytelenek vagyunk utána a megváltoztatott határok közepette élni. És mit akar a liberális világ, az istentelen világ? Ne is legyenek határok, határtalan legyen a világ. Mi az, hogy haza? A haza az, ahol az emberek egymásért vannak. Hazafiság, ezt jelenti. Hát nem lehetek az egész világért, a világ minden emberéért. Sajnáljuk azokat, akik tízezer kilométerre gondokkal küzdenek, a szomszédunkat meg hagyjuk meghalni, észre se vesszük. Haza: egymásért vagyunk, a haza népessége, egymással vagyunk és egymással tartozunk össze. Hát kivel akarunk összetartozni széles e világon, ha nem éppen a hazánk polgáraival. Hát ha velük nem tartozunk össze, akkor miért akarunk összetartozni egy másik földrész embereivel. Jó, persze, ezek szép szavak, üres szép szavak. Haza – a haza fogalom, üdvösséges fogalom. Ahol egymásért élnek az emberek, egymással közösségben vannak az emberek, egymásra számíthatnak az emberek, egymásért, a hazáért áldozatokat hoznak. E nélkül nem lehet élni, az ember nem világpolgár. A világpolgár azt mondja, hazája nincs, azt mondja otthonának, ahol jól él magának, de nem a másik emberért, a másik emberrel, a másik ember javát keresi, vagyis az életet.

És ugyanígy a harmadik: a család. Ugyanerről van szó. Hogy születik a család? Úgy, hogy két ember egymásba szeret, mert megtalálták egymást és az az ember azért a másikért akar élni. És ha igazán azért él, akkor összetartoznak, egység lesz és ezért az egységért minden áldozatot meghoznak, hogy ezt megőrizték, meglegyen. És akkor ennek meglesznek a gyümölcsei, megszületik a család, megszületnek a gyerekek. Ahol mindez nem működik, ott meg meghal az élet, nem születnek meg a gyerekek. A pogány világnak ez a tragédiája. Nincs ilyen, hogy érted. Itt társak vannak, párok vannak, élettársak, viszonyok. Hát miről szólnak ezek? Önös vágyakról, hol van itt egység?

Talán elmeséltem önöknek, pár hónappal ezelőtt 30 évvel ezelőtti ismerős fiatalemberrel találkoztam, most ötvenéves. Egy nagyszerű fiú volt és megörültünk egymásnak az utcán, én még a nevét is ismertem. Kértem, hogy vagy? Imre atya, nagyon jól vagyok, éppen aktuális partneremmel jól kijövök. És mondom, András, hányadik aktuális? Ötödik. Eljutott 50 éves koráig, sikerült az 5. aktuális partnerével jól lenni. De kivel tartozik össze az öt közül és ki lesz az, aki mellette él, amikor eljön az az idő, amikor rászorulunk egymásra jobban, mint mikor fiatalok vagyunk. Mondtam is neki, András, örülök, hogy megvénültem, veled már nem lesz gondom. Mert, Testvérek, a legtöbb kéregető, aki kopogtat az ember kapuján, mind ezek közül való. Magára maradott emberek, mert sohase tartoztak senkivel össze, mert sohase szerettek igazából senkit. Aztán végül ottmaradnak csupaszon, magányosan, egyedül és akkor megjelennek, hogy nincs senkim. Testvérek: család.

Szentháromság vasárnapja van. Szeretetre vágyom, valakinek fontos legyenek, szeressen. Ezzel a névtelenségből kiemel. De ez azt jelenti, hogy összetartozunk, az összetartozás azt jelenti, hogy megpecsételjük ezt a kapcsolatot. Ezért a kapcsolatért minden áldozatot érdemes meghozni, mert ez az ember egyetlen menekülési iránya. És akkor van család, akkor van emberi élet és a jövő. Kedves jó Testvérek, mindegyikünk megváltásra szorul. Az üdvösség azt jelenti, hogy kimenti az Isten az embert a szeretetlenség magányából. És példát ad nekünk Jézus Krisztus, hogy ezért az egymásra találásért minden áldozatot érdemes meghozni, nincs más lehetőségünk. Ez a mai Szentháromság vasárnapjának az üzenete: Isten, aki szeret, megmenti az emberiséget. Zsidókat a fogságból, az egyes embereket a maguk fogságából. Az Isten a Megváltó, életét is odaadja azért, hogy kimutassa, hogy összetartozunk.

És Egyház. Ez a szegény Egyház, amely ma haldoklik. Haldoklik ebben a világban, egyszerűen azért, mert Isten életét nem élik a hívek se. Vagyis szeretetlenek vagyunk, nem tartozunk egymással össze, nem tudjuk, hogy ki az, aki mellettünk ül a széken. Az Egyház isteni életet él: Isten országa bennetek van. Isten országa azt jelenti, hogy egymást szeretjük, egymásért vagyunk, egymással összetartozunk, egymásért áldozatot hozunk. És rádöbbenünk arra, hogy ez egy csoda. És ez a csoda élteti az embert.

Egyébként e nélkül lehet, hogy úgy gondoljuk, hogy könnyebb. Csak egyszer csak rádöbbenünk arra, hogy a halál útján járunk, a magányosság útján járunk. Noha azt hisszük, hogy valakit szeretünk, azt hisszük, hogy valakivel összetartozunk. Testvérek, az üdvösség titka azt jelenti, hogy az isteni szeretet válaszol az embernek. A koordináta-rendszer helyreáll. Ha hiszünk az Istenben, akkor tudunk szeretni, tőle megtanulhatjuk, akkor egymással össze tudunk tartozni és egymásért tudunk áldozatot hozni. És a koordináta-rendszer horizontális síkja is helyreáll, mert akkor isteni ígéret jelenik meg a mi közösségeinkben. Mert akik itt vagyunk legalább eljutottunk oda, hogy tudunk szeretni, eljutottunk oda, hogy egymással összetartozunk egymásért tudunk áldozatokat hozni és ez a világ számára a legnagyobb ajándék. A világ ezekre a közösségekre vágyakozik.

Azt mondták nyugaton, hogy Isten igen, egyház nem. Igen, Istenről lehet szépeket mondani, az Egyház – vigyázat! – az Egyház, az kézzelfogható, az közösség, ahol szeretet van, ahol egymással kapcsolat van, ahol egymásért áldozatot hoznak. Hát ezért az Egyház nem. Viszont ez az élet útja, e nélkül nincs élet. Én inkább ma így mondanám: Isten igen, Egyház meg még inkább.

+ A M E N +

Szentmise befejezése

Kolesár Julcsi és vőlegénye, Ricsi bejelentése és meghívása: szeptember 10-én szombaton, délután 2 órakor lesz az esküvőjük a Villányi úti Budai Ciszterci Szent Imre Templomban.

Bársony Csaba bejelentése és meghívása: jövő szombaton, 18-án lesz Árpád fiuk papszentelése az Esztergomi Bazilikában fél 11-kor, az újmise pedig ugyanaznap délután 6 órakor a Zugligeti Szent Család templomban.

Köszönjük szépen! Régi szép idők! Akkor, amikor Árpádot kereszteltük, akkor nem fértünk el a kápolnában. Amikor a Julesit kereszteltük, akkor is annyian voltunk. Hát ennyi a változás. De hát bízunk abban, hogy lesz eljövendő azok által, akiknek valóban Isten a megváltójuk, szabadítójuk, üdvösségük. Viszont valószínű, nekem el kell gondolkodni azon, hogy szabad-e nekem itt misézni vasárnaponként, mert egyre több olyan hely van, ahol nincs pap, az emberek pedig szeretnének szentmisén részt venni. Hát el kell ezen gondolkodnom, hogy nem oda kell-e mennem. Bár éppen ma egy kedves testvérünk szólt, aki az ORFI kórházban gyógyul, hogy – ugye, eddig az ottani kápolnában is volt vasárnap szentmise, hát a papok fogytán nincs vasárnapi szentmise a szomszéd kórház épületében – és éppen azt mondta, hogy szóljak, hogy írják ki azt, hogy itt viszont 9 órakor lehet szentmisére jönni a betegeknek, akik szeretnének szentmisén részt venni.

Hát sajátos a helyzet, valószínű, hogy többet kellene meccsre járnom. Tegnap este ötször annyian állítottak meg, megköszönték a pünkösdi gondolatokat meg a különböző üzeneteket. Hát lehet, hogy meccsre kell járni, hogy emberek felfigyeljenek arra, amit az ember fontosnak tart és hirdet. Hát Budapesten élünk. Budapesten az emberek, az úgynevezett hívők közül sokan aszerint válogatják a templomokat, hogy van-e prédikáció vagy nincs. Ha nincs prédikáció, akkor azok előkelőbb helyet kapnak, mert úgy tűnek az emberek, hogy ők már mindent tudnak, őket ne oktassa pap. Itt meg valószínű, hogy elégük van az embereknek, hogy én túl sokat akarok átadni a hitbéli ismeretekből és hát ezt már a kedves templomba járó emberek sokallják. Hát akkor átengedjük a terepet másoknak. Úgyhogy ezen még elgondolkodom. Éppen múlt vasárnap miniszterelnök úrral – úgy ötször annyian voltak, mint itt vagyunk – ő is mondott valamit az embereknek, aztán én is mondtam. Hát utána nem engedtek el, hogy hát milyen jó, hogy ezekről hallunk, Mondom, jöjjenek a templomba és akkor többször hallanak ilyenről, tehát érdekes a világ. Itt viszont úgy tűnik, hogy nekem kitelt az időm és valami máson kell gondolkodni. Mindenkinek kívánok nagyon jó étvágyat, jó ebédet, mert ezek a központi üzenetek, én lelki táplálékot tudok csak adni. Úgyhogy Jóisten áldását fogadják és kívánok a betegeknek gyógyulást, önknek meg lelki megújulást.

+ Á L D Á S +